

NEA HUND

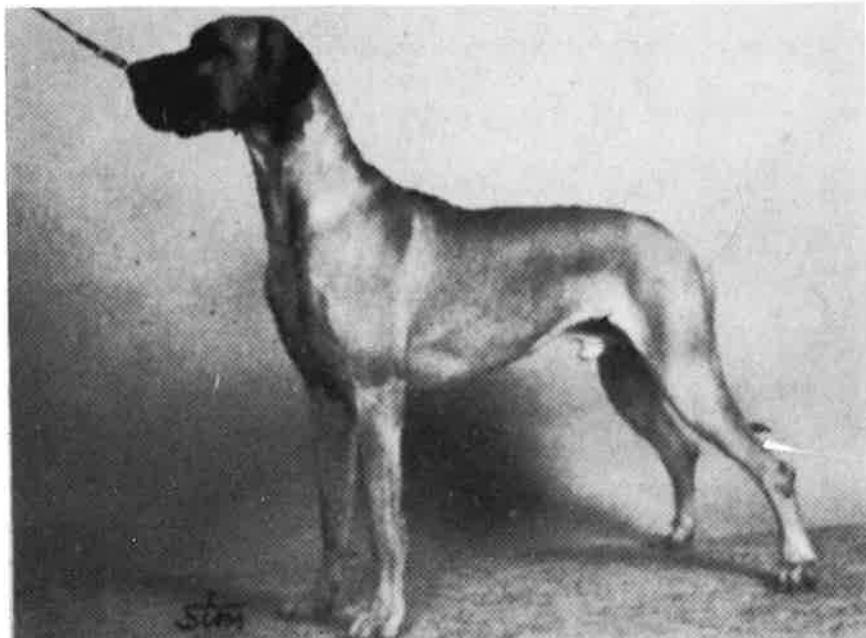
N R. 3

O K T O B E R

1 9 8 6

Å R G A N G

4

I dette nr. av NEAHUND presenterer Grete Malvik sin egen hunderase GRAND DANOIS.

Lederen har ordet

Hei igjen. Dette nr. av Neahund kommer ut i ei tid da sommeraktivitetene snart takker for seg. Selv om kvikksølvet allerede tar seg noen turer ned mot kuldegradene, kan det dog bli lenge til vi får blåst støvet av ski og pulk.

I løpet av høsten har flere av medlemmene fått testet hvordan hundene fungerte i et 2- eller 3-spann. Flere treningskvelder med ulike spann-kombinasjoner kulminerte med kjøring for børn på Vardefjelldagene i august. Nå i september gjennomførte vi handicapkjøring - hvor også et par av konkurransespannene deltok.

STBK har mange medlemmer med hunderaser som egner seg godt til hundekjøring. Problemene synes å være mangel på utstyr - slik som f.eks. vogner.

I likhet med andre hundeklubber bør vi også få til regelmessige kjøringer gjennom hele sesongen - både internt i klubben og sammen med brukergrupper, som vi fra tidligere vet setter stor pris på slik aktivitet.

Så til poenget..... STBK TILBYR DEG NEMLIG GRATIS HJUL TIL SULKY ELLER STØRRE VOGN dersom du selv organiserer bygging. Både trekkhundgruppa og undertegnede skaffer tegninger på 2 ulike vogntyper. En med 3 hjul og den andre med 4. Så gå i gang. Du kjenner sikkert noen som kan sveise.

Målet vårt må være å øke antall vogner i Selbu i løpet av høsten og vinteren.

Dersom du har lyst til å prøve slik kjøring har Gunnar Kvarme stilt vogna si til disposisjon for klubbens medlemmer. STBK har nøttopp kjøpt inn både drag for 2-spann og 3-spann. Sætøy er det også mange som kan låne deg til en prøvetur.

Opplysninger om hvor utstyret befinner seg får du ved å kontakte undertegnede.

Og husk - gratis hjul til de som bygger vogn eller sulky!

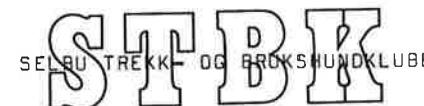
- 3 -

NEAHUND

Organ for
Selbu Trekk- og Brukshundklubb.
Utkommer 4 ganger pr. år.

Abonnement oppnås ved å tegne støttemedlemskap i STBK.

Redaksjon og layout ved
Bjørn Wagnild og Stig Meier Berg.

Leder · Stig Meier Berg
Sekretær · Else May Engen
Kasserer · Berit Elverum Hoem

Brukshundkomite: Bjørn Wagnild
· Chris Folde
· Unni Moslet
· Hans Schjølberg

Støttekomite · Kirsten Røset
· Margot Uthus
· Siv Slind
· Dagfrid Uthus

Trekkhundgruppe: Andreas Reitan
· Geir Johnsen

Utstillingskomite: Olga Mari Brobak
· Eva Ottem
· Åge Revdal
· Vigdis S. Hårstad

INNHOLD

- s. 5 Vardefjelldagene 1986.
- s. 6 Intervju med sjefen for Forsvarets Hundeskole.
- s. 10 Blødende sår på poter, bein eller hale.
- s. 13 Apport.
- s. 17 Resultater fra LP i Selbu.
- s. 19 Berkåkmartnan 1986.
- s. 20 Forbrukertips.
- s. 21 Grand Danoise.
- s. 24 "Hundens gyllene regler".
- s. 27 Sikkerhetsregler for handicapkjøring med hund.

Medlemskontingent pr. kalenderår:

Familie kr. 100,-

Hovedmedlem kr. 75,-

Ungdomsmedlem kr. 40,-

Støttemedlem kr. 40,-

Postgirokonto 2 09 45 55

Bankgirokonto 4285 07 90234

NYE SELUHUS

SELUHUS

produseres av tørre materialer i oppvarmet fabrikkhall uten påvirkning av trøndersk regn og snø. TAKVINKLER: 22° og 35° — nye takbelegg. Loft kan innredes og tas i bruk når behovet tilskier det.

SELUHUS

tilbyr også - valmet tak - vindussprosser - skodder - alternative altanprofiler.

- LAVE PRISER
- KOMPLETTE LEVERANSER
- INGEN BETALING FØR INNFLYTTING
- GRATIS HAGEARKITEKT

ET VIRKELIG FERDIGHUS

Kupongen sendes til SELUHUS A/S, 7580 SELBU - Tlf. 07-81 98 00
Jeg ønsker katalog fra Selbuhus.

Navn _____

Adr. _____

Den trønderske sommeren kan være lunefull, og det kan være langt mellom godversdagene. Vanligvis under Vardefjelldagene bruker været a vise seg fra sin beste side. Dessverre - ikke i år. Med lavt truende skyteppe, og regn i lufta, skulle S.T.B.K. få en stri tørn på lørdagsettermiddag.

Som takk for gratis leie av klubhus og stadionmråde under hundeutstillinga i fjor høst, skulle vi vise hundekjøring og agilityoppvisning for fremmøtte. Etter intens trening for å "kjøre inn" ekvipasjene uka i forvegen, kunne vi stille med 7 forskjellige hunderaser og tre firehjulsvogner med to- og trespanndrag. I samfulle 2,5 timer gikk hundene i nesten kontinuerlig tråkk rundt løpebanen med den yngre garde som passasjerer. For en god P.R. for hundesport og S.T.B.K.! En eksemplarisk oppførsel av alle hundene, gjorde sitt til at denne aktiviteten ble vellykket.

Bredden begynner å komme innen klubbens rekker når både irsk setter, karelsk bjørnehund, vorsteher, retriever, skotsk fårehund, sceferhund og siberian husky stilte på startstreken. I bakhånd har vi alle huskyspannene rundt omkring i bygda, som denne gangen ble spart! Fremtiden synes lys for trekhundinteressen! Bygging av firhjulsvogner både i P.M.F's og S.T.B.K's regi er i skrivende stund i gang. Får bare håpe at flere vil oppdage den glede som hunden har, når den spennes foran - for å gjøre en jobb!

Dessverre regnet agilityoppvisninga bort. Med skybrudd og vann nesten opp til knærne, glatte hindere og med publikum i tilflukt i stortetaket, avlyste vi forestillingen. Synd, men vi håper det får flere tog!

Takk til dere alle for oppmøte og god innsats, og ikke minst til Vardefjell i.L. som lot oss ta del - med hundene våre.

Intervju med sjefen for Forsvarets Hundeskole, major Randulv Gimre

Major Randulv Gimre har vært aktiv ved Forsvarets Hundeskole – som nest-kommanderende fra 1962 og som sjef siden 1977.

Det utdannes hunder til oppsporing av sprengstoff, narkotika, til patruljering, varsling etc.

Major Gimre's kompetanse kommer i høy grad det sivile hundemiljøet tilgode gjennom foredrag for instruktører og hundeeiere om utvikling og behandling av hund.

«Selbu»

gatekjøkken.

RING 81 74 77

Hunden trenger opplæring – ikke dressur!

Snögg-posten intervjuer major Randulv Gimre, sjefen for Forsvarets Hundeskole, om opplæring og behandling av hund

Major Gimre, hva bør en hundeeier vite for han skal begynne å dressere en hund?

Man bør egentlig vite en god del. Det finnes de som stiller spørsmålet om vi snart må på Universitetet for å få lov til å kose oss med hund. Er dette virkelig nødvendig for den enkelte? Kort kan en si at det er det ikke. Det går i aller høyeste grad an å være den man er, og å ha hunden som familie-medlem, og få lov til å være umiddelbar og bare nytte samværet.

Hvilke krav ville du stille til hundeeieren?

Det viktigste er at hundeeieren oppfører seg som et ekte flokkmedlem og at man virkelig er den man er overfor hunden. Så enkelt kan det sies.

Litteratur

Det finnes mye litteratur og mange «forstærespærer» på dette området?

Dette med opplæring av hund begynner først å bli vanskelig når man skal finne ut av myriaden av informasjon, god og dårlig, som vi idag har. Jeg tør sette frem påstanden om at det ikke er ett eneste felt innenfor det sivile samfunn hvor man går rundt og tror så mye, som når det gelder hund. – Så vær kritisk!

La meg trekke frem eksempelet om opplæring av narkotikahundar. Bortimot 70–80% av den norske befolkningen tror at den er gjort til narkoman. Dette er en parodi. Skal man utdanne en sokshund for eksplosiver, føres ikke hunden med nitroglycerin for at hunden skal søke etter det.

I en del av litteraturen plasseres hundeeieren på toppen av en slags pyramide, hvor vedkommende har all rett, men ingen plikter. Man plasserer altså hundeeieren på samme plass som slavedriveren.

Vi behøver ikke gjøre dette så vanskelig. Det er én hovedregel, og det er at hunden er et flokksdyr. Det har vi alle akseptert. Vi mennesker er også «flokkdyr». Flokkyrets egenskaper har gjort at hunden har overlevd og kunnet tilpasset seg skiftende forhold opp gjennom tiden. Det samme har vi mennesker gjort. Egenskapene som har med flokkbalansen å gjøre, er fint avstemte. Disse egeneskapene har også vi nedarvet. Derfor

kan jeg si. vær den du er, så kan hundehold bli en glede.

Utviklingsperioder

Men hva med dressuren da?

Før vi kommer inn på opplæringen, må vi se på hundens egenkaper. På den ene side skal medfødte egenkaper utvikles, og på den andre skal det skje en modifisering av adferd, som er en avstemming av de medfødte egenkapsene. Det er dette folkfest kaller dressur – jeg kaller det opplæring. Individet kan i teorien bli flokkbundet til et hvilket som helst annet flokksdyr. Nå har «naturen passet på» at det er noen spesifikke perioder, og noen spesifikke adferder, som gjør at de bare vil utvikles innen den arten hvor de hører hjemme. Hunden vil bli bundet til sin egen flokk fordi den de første ukene bare lever sammen med moren og de andre valpene. Av én eller annen grunn, som jeg ikke kjenner, får farene ikke lov til å komme inn før ved 3 ukers

Samvær

Så mener forstått at hvis man skal kjøpe en valp, så bør man egentlig være sammen med valpen hos oppdretteren?

Jeg mener forsiktig ikke det, men det er meget viktig med en artskontakt. Oppdretteren må sørge for den nødvendige artskontakt med men-

nesker fra 21 dager og oppover. Det er ikke nødvendig at det er eieren selv. Han bør komme inn ved 7-ukers alderen.

Du mener at den nye valpen bør taes hjem til eieren når den er 8 uker?

Ja, 7-8 uker er den beste alderen. 9 uker er i seneste laget og ved 16 uker «er båten gått», da vil den aldri bli flokkbundet tilstrekkelig til mennesker. Det er årsaken til at vi ikke kan avle og la hundene bare vokse opp her i kassen. Da er det så mange ting i hundens adferd som må balanseres i forholdet til mennesker. Hundene blir lett usikker, aggressiv og reagerer irrasjonelt i forhold til sitt nye miljø. Den vil ha store vanskeligheter med å tilpasse seg. Det er helt klart at perioden 3-16 uker utviklingsmessig sett er mer vesentlig enn all verdens innlæring av kommandoord. Hvorvidt hunden skal komme til å fungere, er da egentlig ikke en opplæringsakk.

Pubertet
Er det her du er mest redd for eierens dominans?

Opplæring – ikke dressur
Er det så her dressuren skal begynne?

Ved Forsvarets Hundeskole snakker vi ikke om dressur. Vi driver utvikling av hunder, men det kan en ikke gjøre uten en viss form for opplæring. Jeg beklager at ordet dressur i det hele tatt er brukt om opplæring og håndtering av hund. Hovedsiktet målet er å etablere en balansert flokkfølelse mellom hunden og eieren. Når dette er oppnådd, kan vi begynne på den egentlige opplæringen.

Kan du gi oss noen retningslinjer når det gjelder selve opplæringen?

8

Det er galt det som sies at valpen/unghunden ikke skal taes under opplæring. En hund i vill tilstand er ferdig utlært til den er kjønnsmoden. Ved 6 måneders alder er læringstiden egentlig over, resten er bare en videreutvikling av grunnlaget den har fått. Den medfødte adferden hos hunden er ofte ikke slik vi vil ha den. Opplæring er egentlig å forandre på noe hunden har fra før, det er dette vi kaller modifisert adferd.

Nå tør jeg ikke si til alle som kjøper hund; begynn med opplæring helt fra du får hunden hjem. Hundeeieren må være oppmerksom på at hunden har en annen meget sårbar periode, nemlig ved 5 måneders alder – før den blir kjønnsmoden. Det gjelder særlig hannhunden.

lanse mellom det positive og det negative i alt vi gjør. Korreksjoner må til, men med forsiktig hånd.

Avstraffing

Men skal ikke hunden straffes når den gjør noe galt?

Vel, der kommer vi ut for det samme problemet som med den såkalte frie barneoppdragelsen. Den er ment som frihet under ansvar. Det er selvfølgelig det samme som ligger til grunn også når det gjelder opplæring av hund. Den har frihet, men må ta konsekvensene. Hundens må føle at den lykkes når den gjør noe på en riktig måte for oss, for flokken og seg selv. Gjør den ikke det, da mistykkes den. *Det blir galt hvis vår innflytelse gjør at den bare mistykkes.*

Vi er rett og slett for tøffe i enkelte situasjoner?

Det er for mye bruk av dominans i negativt henseende. Det må være både

fordi det ikke utfører en ting som det ikke skjønner noe som helst av, det er en grov feil. Vi kan ta eksemplet om å lære en hund å gå «på plass». Hvis man beordrer hunden «på plass» og så røske til den, kan man da si at hunden har mulighet for å begripe hva den skulle ha gjort? Nei, dette er en ting vi må lære den. Vi må følge et bestemt system og hunden trenger en viss tid før den skjønner hva kommandoordet innebærer.

Lenger frem i innlæringen, når hunden har lært betydningen av de begrepene (lese signalene) vi bruker, men allikevel velger å ikke aldelyt våre ordre, da blir spillet et annet. Da først skal den mislykkes.

Men kravet til alle hundeeiere burde være at de har skaffet seg en viss innføring i grunprinsippene av opplæring av hund. Her i Norge er vi heldige, fordi vi har kyndige hundefolk over hele landet, slik at alle hundeeiere som ønsker det, kan få veiledning. Jo mer man lærer en hund, desto større respekt og glede får man av hunden.

«På plass»

Hvordan skal man starte opplæringen av hunden?

Jeg har prøvd å finne noen retningslinjer for hvordan man skal starte innlæringen. Hunden og vi har ingen medfødt kommunikasjonsmulighet. Ingen har det. Det er gjennom stand for læring, og i innlæringen må man ikke bruke tvang. Å tvinge et individ, eller tilføre et individ ubehag

KLIPP OG TRIM

Hvalper tils. Hundemat: Høisæt Norwegian Polar (frossen) og Bozita tørrfôr.

Brun lapskaus

Johnsens
Fisk & Delikatesse

Enkelte annonser får tenne
ne simpelthen til å løpe i vann.
(Gjengangeren)

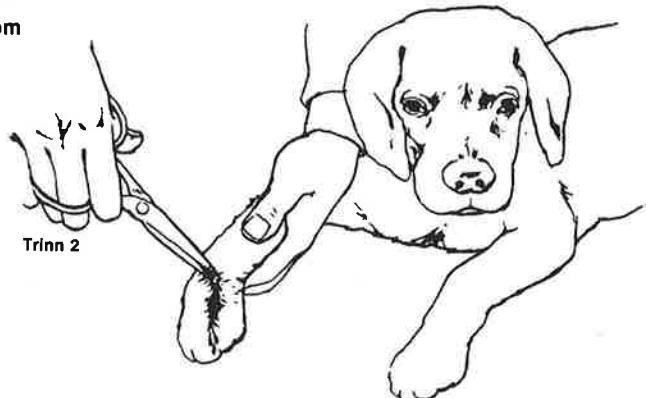
Blødende sår på poter, bein eller hale

Sakset fra "Førstehjelp for hunder" av Dr. med.vet. S.Rubin.

Se etter tegn på sjokk:

Tannkjøttet eller innsiden av leppene blekt eller hvitt, hjertebank og åndenød.

TRINN 1: Hold hunden i ro om nødvendig.

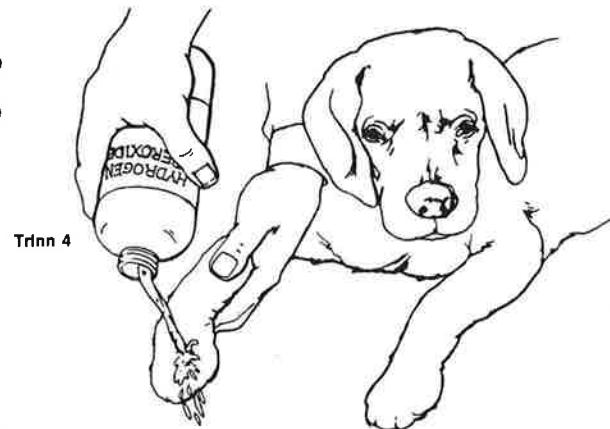

TRINN 2: Klipp vekk hårene rundt såret.

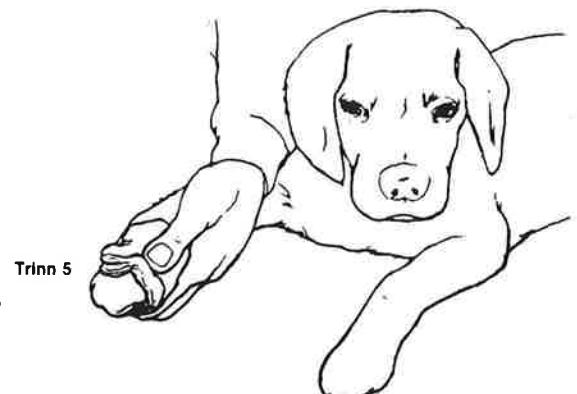

TRINN 3: Se etter om det er glass-splinter eller andre fremmedlegemer i såret. Fjern disse om mulig. Hvis vevet i bunnen av såret kan forskyves i forhold til huden, bør såret sannsynligvis sys.

TRINN 4: Rens såret ved å helle over en 3% opplosning av vannstoffhyperoksyd. Bruk ikke andre antisепtiske midler.

TRINN 5: Dekk til såret med en steril kompress, et rent stykke tøy eller et sanitetsbind.

TRINN 6: Legg hånden over kompressen med et fast grep.

TRINN 7: Fortsett å hold på kompressen til blødningen stopper. Hvis blodet trenger gjennom kompressen, ta den ikke vekk, men legg en ny kompress utenpå, og fortsett slik til blødningen stopper. Hvis blødningen likevel ikke stopper, fortsett til trinn 10.

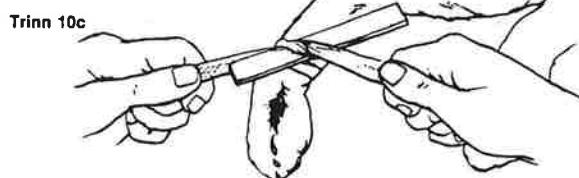
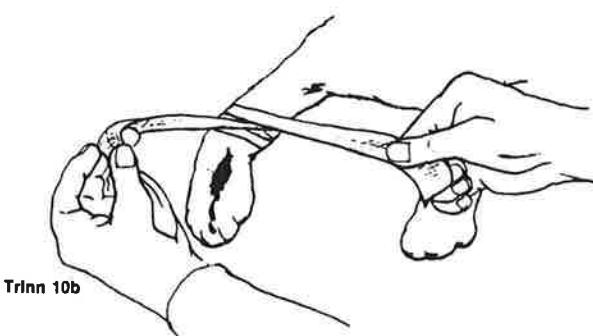
TRINN 8: Surr et bind eller noe bløtt tøy rundt labben, men ikke strammere enn at bandasjen sitter. Begynn surringen nedenfor såret, og fortsett oppover.

TRINN 9: Hvis såret er så stort eller dypt at det bør sys, pass på at hunden ikke biter av bandasjen. Kjør til veterinæren med en gang.

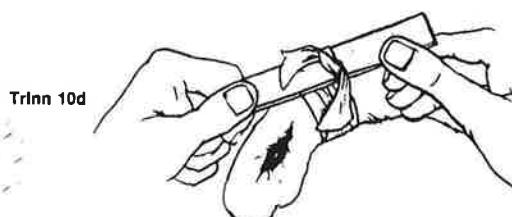
TRINN 10: Stopper ikke såret på blø i løpet av 5 minutter, må du sette på en turniké.

a. Bruk et slips, et belte eller noe tøy som rulles sammen til det blir ca. 3 cm bredt. **BRUK IKKE** tau, wire eller hyssing.

b. Surr bindet noen ganger rundt beinet, ca. 5 cm ovenfor såret, men uten å røre det.

c. Fest en pinne eller en linjal til bindet ved hjelp av en enkel knute.

d. Vri pinnen rundt til blødningen stopper, men ikke strammere enn høyst nødvendig.

e. Tull et stykke tøy rundt beinet og pinnen, så denne holdes på plass.

TRINN 11: Kan du ikke komme til veterinæren i løpet av kort tid, må du løsne turnikéen hvert 15. minutt. Etter 2–3 minutter strammes turnikéen igjen.

TRINN 12: Kjør hunden til veterinæren med en gang.

APPORT!!

Apport!.... Sitt!.... Dekkl!.... På plass! Bestemte elere og lydige hunder var hovedattraksjonen på Bell søndag. Selbu Trekk- og Brukshundklubb arrangerede lydighetsprøve i tre klasser med stor deltagelse. Her fikk vi se resultatene av mange timers trening og tålmodighet i fint samspill mellom hund og menneske.

De to som oppnådde førsteprøve i klasse tre sammen med dommeren som fikk souvenir fra Selbu med seg tilbake til Lillestrøm. Fra v. Stein Bergersen, Jon G. Olsen og Øystein Reklev Granne.

Hele 42 ekvipasjer var påmeldt til lydighetsprøven, og flere enn det fikk ikke stille. Dagen ble mer enn lang nok for dommeren som den ble. Jon G. Olsen fra Lillestrøm begynte tidlig på morgenen og det ble sen ettermiddag før sist ekvipasje var bedømt. Olsen kom med begrunnelse for sin poenggivning etter hver øvelse, så her var det mange tips å snappe opp for den hundinteresserte.

I klasse 1 som er den letteste klassen, var det hele ni hunder som oppnådde poeng til førsteprøve. Beste ekvipasje her var schäferen «Feldalen Flegel» og Gry J. Hansen.

I klasse 2 økes vanskelighetsgraden. Her var det kun to hunder som oppnådde førsteprøve. Beste hund i klassen ble «Rokestra's Nasty». Trondheimshunden gjorde sammen med eieren Jan Erik Engan en fin innsats.

Mange forskjellige hunderaser var representert i de to første klassene, men i klasse 3 var det kun schäfer. Her var det «Aino av Valentinlyst» og Stein Bergersen som utmerket seg. Bergersen ga nesten ikke en lyd fra seg, så det var omrent uforståelig for publikum hvordan han fikk hunden til å gjøre det den skulle. Et imponerende samspill mellom hund og mann!

Neadalsføret hadde deltagere i alle klasser, de fleste i klasse 1 og bare en i den høyeste klassen. Her stilte «Kaisa av Leutenhagen» og Bjørn Wagnild. De gjorde en fin innsats og fikk andrepremie.

Det virker forvrig som det er et fint hundemiljø i Selbu og en aktiv hundeklubb. Deltakerne hebra fikk også erfare at trening og konkurransen er et forskjellige ting. Hundene feier under konkurransen på øvelser de alltid har klart under trening! Mange forstyrrende faktorer kommer inn - det gjelder å holde på hundens koncentrasjon.

«Tinka» (Border collie) og
Unni Mosleth deltok i klasse to.

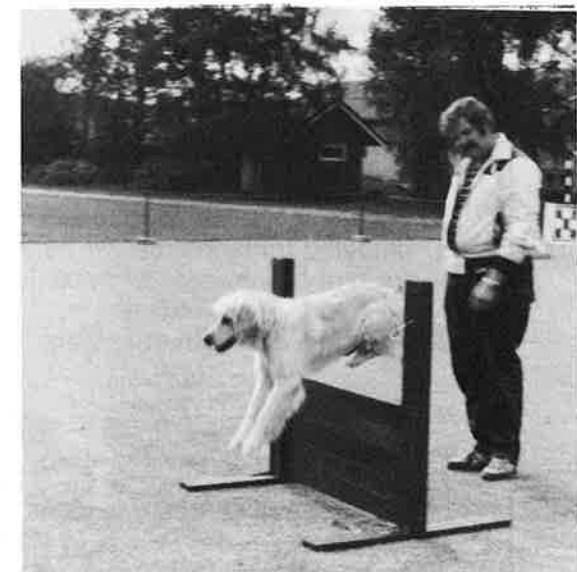
Bjørn Wagnild og
«Kaisa av Leutenhagen».

Alle klassene begynte med fellesdekk og så var det individuelle øvelser for hver ekvipasje. Eksempler på øvelser kan være hopp over hinder, lukeprøve, apportering, dekk under marsj og kontroll over hunden på avstand. Premieringen skjedde etter poeng, og foruten vanlige sløyfer vanket det gavpremier fra Selbu Sport, Selbyggen, Felleskjøpet og Selbu Sparebank.

InG

«Cherie» og Eilif Uthus.

VÆR KJAPP - ALLE VIL HA RAPP

RAPP

HUNDEFØR

ER ET FULLKOSTFØR FERDIG
TIL BRUK OG INNEHOLDER
ALLE NÆRINGSSTOFFER,
MINERALER OG VITAMINER
HUNDEN TRENGER

DE VIL SE DET PÅ PELSEN

PRODUSERES AV
GRÅBREK MØLLE STJØRDAL
MED OVER 100 ÅRS ERFARING
IKRAFTFØRBRANSJEN

Porsjonspose	½ kg
Samlepose	4 kg
Økonomipose	10 kg
Økonomisekk	25 kg

Vi ønsker å utvide vår kundeservice, og søker i denne forbindelse forhandlere over hele landet. Allsidig erfaring fra føring av hunder er ønskelig.

Henvendelse til produsenten.

GRÅBREK
MØLLE
— 7500 STJØRDAL —

KLASSE I. 20(9-6-5)

Hunder m/ 1. premie (160-200p).

- Nr. 1 Heldalen Flegel (schäfer) Gry J. Hansen.Trheim.180 p.
- Nr. 2 Romis Irco (schäfer) Bjørn Høiseth.Heimdal.178,5 p.
- Nr. 3 Alise (Border Collie) Gunda Olden.Selbu.178 p.
- Nr. 4 Tanja (schäfer/labrador) Kjersti Haugen.Trheim.176 p.
- Nr. 5 Xerro's Dione (schäfer) Kari Lynne.Trondheim.173 p.
- Nr. 6 Doberhill Black Igor (dobermann) Roger Overvik.Tiller.170,5p.
- Nr. 7 Selmoåsens Dickie Dick Dickens (Labrador retriever)
Steinar Lund.Trondheim.165,5 p.
- Nr. 8 Nic (Riesenschnouzer) Kjell Halvorsen.Trondheim.164 p.
- Nr. 8 Leirbo's Ritwa (stor puddel) Hilde Bakken.Trheim.164 p.

KLASSE II. 10(2-4-4)

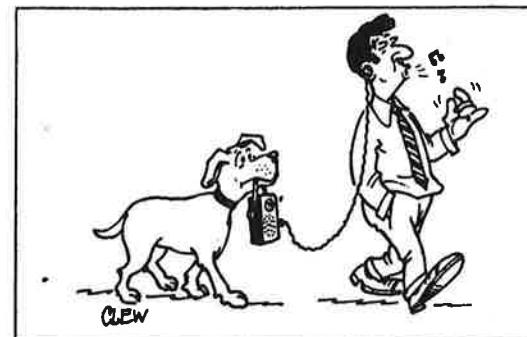
Hunder m/ 1. premie (160-200p).

- Nr. 1 Rokestra's Nasty (schäfer) Jan Erik Engan.Trondheim.174,5p.
- Nr. 2 Bella I (Newfoundlandshund) Magne Voll.Oppdal.169,5p.

KLASSE III. 10(2-4-2-(2))

Hunder m/ 1. premie (255-320).

- Nr. 1 Aino av Valentinlyst (schäfer) Stein Bergersen.Tr.h.281 p.
- Nr. 2 Lindros Nutrix (schäfer) Øystein Reklev.Trondheim.263,5 p.

MURMESTER EYSTEIN RØSET

7580 SELBU

Tlf. (07) 81 75 10

Aut. Entreprenør
kl. A - B - C1 OG D1

**STÅL/BETONG/TRE
MUR/PUSS
KONSULENTARBEIDER**

Helge Røset..... tlf. (07) 81 75 28
Eystein Røset.... » (07) 81 71 45
Ove Røset » (07) 81 71 45

Bankforb.: Selbu Sparebank
Bankgiro: 4285.05.00309
Postgiro: 3 16 20 54

Fjell- og skogsbygda Berkak - 7 mil sør for Trondheim, stod som vertskap for fire av oss i S.T.B.K., lørdag 23. august, under "Berkåkmartnán". Etter invitasjon på forsommeren av formannen Helga Gilberg i nystartete Berkak Hundeklubb, skulle vi, som et av de mange innslagene under martha'n, få demonstrere "Agility". Selbudagenes demonstrasjon fra i fjor hadde skapt ringvirkninger oppover i Gauldalen!

Etter iherdig innsats av klubbmedlemmene på Berkak, stod 8 hindere klare til bruk. Hvordan skulle ekvipasjene greie dette? Nye hindere på fremmed grunn! Heldigvis hadde vi alle fire et avslappet forhold til denne dagen. Klokka 17.00 skulle vi i ilden. Folk stimlet sammen. Dette var noe nytt og spennende - i denne trivelige bygda. Det ble suksess. Jubel og klappsalver ble oss til del, og det som vel var det triveligste - var alle de som møtte opp med hund etterpa, for å prøve dette! 30 - 40 hunder både store og små. Litt hjelp, støtte og instruksjon gav vi, før dagen ble avsluttet med kaffe, nystekte vafler og ekte seterømme attat!

Takk, Berkak og Helga G!! La oss håpe at det gav den støtten dere høpet på, og grobunn for god og trivelig hundeaktivitet framover. Vi stortrivdes!

Geir L., Unni M., Eilif U. og Bjørn W.

FUGLEM VAREHANDEL, Selbu

TLF. 07 - 81 73 60

KOMMISJONÆR FOR NORSK TIPPING A/S
KOMMISJONÆR FOR DET NORSKE PENGELOTTERIET
MEDISINUTSALG
INNLÆVERING AV LOTTO

SPAREmarked

FORBRUKER- TIPS

FORSIKTIG
MED
«HUNDEBEIN»!

●●● Vær forsiktig med å la hunden din tygge «kunstige bein» – de kan inneholde arsenikk! Det viser en undersøkelse fra Statens landbrukskjemiske laboratorium i Sverige. Det har undersøkt tyggebein av garvet dyrehud, som mange hunder gnager i filler. Beinene har vist seg å inneholde tungmetaller som arsenikk og krom. Riktig nok i små doser –

noen milligram på et kvart kilos bein – men nok til at hundeeiere bør foretrekke ekte bein. De er både nyttere og billigere enn de kunstige, hevder landsbrukslaboratoriet. Ellers bør du passe på å gi hunden næringsrikt sammensatt kost. Bra mat lønner seg i lengden, fordi du unngår sykdom og høye veterinnærregninger. Sørg også for at vaksina-

sjonene er i orden. Spør hos veterinæren om hva som er riktig for din hund. Da kan du samtidig bestille time for øremarking av hunden – en enkel og smertefri «tatovering» av et tall som siden gjør det lett å oppspore deg når Passopp har romt. Norsk Kennel Klubb har det sentrale dataregisteret for øremerkede hunder.

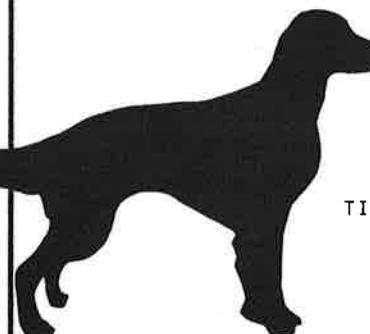
Lars Aaråsnes

KK 37/86

PURINA

VERDENS MEST
SOLGTE HUNDEFØR

Purina

- DOG MEAL	KR. 278.-
- PROTEIN +	KR. 288.-

TILBUD PÅ - PULKER - DRAG - SELETØY m.v.

Forhandler av PURINA i Selbu og Tydal.

**Selbu
Sport**
Per Magne Siraa
7860 SELBU

Tlf. 81 74 84

Purina

Ser man på navnet skulle man tro at man hadde med en dansk rase å gjøre, men går man rasens historikk litt i sørmmene, så ser man at rasen slik man kjenner den i dag, ble renavlet i Tyskland. Hvilke raser man baserte avlen på vet man lite om, men de store doggene (f.eks. mastiff) og mynder ble nok benyttet.

Bortsett fra å være vakthund ble disse hundene benyttet til bjørn og villsvinjakt.

Rasen finnes i fem fargevarianter: Gul, tigret, blå, sort og harlekin (sort/hvit flekket). Den gule er den mest populære her til lands, men tigret og sort begynner også å bli ganske utbredt. Den blå er svært uvanlig da svært få av de norske tispene er bærer for den blå fargen. Harlekin anses for å være luksusfargen. Det kommer av at det er svært vanskelig å få fram idealfargene som er en ren hvit med lakksorte flekker. Det forekommer ofte hele hvalpekull hvor ingen er korrekt tegnet. I avl kan den gule kun (foruten gul) krysses med tigrede hunder. Blå og sort kan avles med hverandre og likeledes sort og harlekin dersom den sorte er harlekinavlet.

Skal man anskaffe seg en Grande er det to ting man må ha nok av:

TID - rasen anses i dag først og fremst for å være en selskapshund. jo Det vil ikke si at den kun er til for å holde eieren med selskap, men også at den selv krever å få være med der det skjer. Den er kjent for sitt elskverdige og rolige gemytt, og er svært hengiven ovenfor sin familie. (Anskaff dog ikke en G.D. hvalp i familier med alt for små barn.)

PLASS er en annen ting du må ha nok av. Både innendørs og utendørs. Den krever en stor, romslig seng og en stor luftegård. Det er direkte forkastelig å ha en G.D. i bånd da dette går hardt ut over bena om den linner seg inn.

Mye mat? Vel, 2-3 kg tørrfôr pr. dag + en del vitamintillegg under oppveksten.

Mosjon? Nei, ikke så mye som man skulle tro. Før hunden er 10-12 mndr. faktisk ikke mer enn den tar seg selv ut i hagen. Senere trenger den en god tur for dagen, men dog ikke på timesvis.

Størrelse: Tisper ikke under 72 cm - helst over 80 cm
Hanhunder ikke under 80 cm, helst så høy som mulig.

Kort sagt er Granden en rolig og snill familiehund, bare den har plass nok hjemme. I bilen kan den klare seg med forbausende liten plass, bare den får være med.

La ikke størrelsen skremme deg. Den er ikke så stor når du blir vant den - det er de andre rasene som blir små.

Mitt første møte med Robin må vel sies å være noe selsomt. Hans seks søskener kom glade og fornøyde imot oss, mens Robin benyttet friheten til å ødelegge to blomsterbed, samt å finne en hemmelig gang under huset.

Det første året oppførte Robin seg eksemplarisk, og vi slapp heldigvis unna spisevegringen som det er ganske vanlig at Granden får når den er 6-8 måneder. Dette innebærer at den må mates med hånd til den er 12-13 måneder.

Men han har fortsatt sine små særegenheter. Som f.eks. at det er bedre å ligge oppi solsenga enn ved siden av. Tross iherdige protester fra sengens rettmessige eier ga han seg ikke. Og hadde han ekstra skitne labber, forsvant matmor ut av sengen for å vaske seg og Robin hoppet i. Dette var i fjor sommer da Robin var hvalp. I år har jeg ennå ikke rukket å prøve solsengen med hunden i nærheten, men nå er han 1 år og 70-80 kg tung - så er noen spente på fortsettelsen - vel, så får dere ringe og spørre.

I vinter var Robin mye inne. Med sitt tynne hårlag, så tåler den lite kulde hvis den blir stående i ro. Men på tur vil den alltid, og han elsker nysnø. Snøscooterløp er noe av det morsomste han vet, og han kjenner faktisk lyden av fars scooter på lang avstand. Samtidig sover han seg i all oppmerksomheten han får. Snø - det er én ting mener Robin, men regn - det er noe helt annet. Da er det best å være innendørs. Han tilbrakte en halv time under havebordet en gang han ble overrasket av en tordenskur. Heldigvis finner han seg motvillig i å bli vasket før utstillinger etc. Hadde han ikke det, ville vi nok ikke kunnet stilt ham for han er litt av en muldvarp. Noe de store gropene rundt om i hagen bevitner. Men, graver han et sted han ikke har lov til å grave, dyster han samvittighetsfullt igjen hullet med snuten når det kommer noen - i den gode tro at da vises det ikke - men det kan gartneren love at det gjør.

Mattid? Da gikk Robin mellom de tre matskålene og satte enden resolutt ned i hver enkelt: Jeg måtte innrømme at han bar sitt egentlige navn - Hotpoints CLUMSY CLOWN - med rette.

Ellers begynner vi nå å se noe av Grandens arrogante natur komme til synne i ham. Det er en del ting som han synes er under sin verdighet. Han tar lett lærdom og dressur, men blir det for mye på en gang, snur den ryggen til både deg og godbiten samme hvor lekken (eller sint) du er.

Granden blir sjeldent eldre enn 8 år, men inntil da håper jeg Robin får være frisk og at vi har noen fine år foran oss.

Interessert i Grand Danois? Slå av en hundeprat med meg eller kontakt avelsrådet for Grand Danois v/Borghild Sørensen
Tlf. 02/919036 for kjøp og informasjon.

ADSKILLELSE OG GJENFORENING

Matmor og King venter hjemme på at får og Chicko skal komme hjem. Hun undrer spent på hvordan det har gått med Chicko på hans første dressurkurs i klubben. Flere ganger kaster hun blikket ut av vinduet, men ingen bil har kjørt opp grusgangen til garasjen.

King virker også urolig. Han vandrer fram og tilbake i rommet. Lytter spent. Av og til lukter han på senga til Chicko og klynder sorgfullt. Matmors trøstende forklaringer når ikke fram til King. Han hører nok det beroligende og håpefulle tonefallet i stemmen hennes, men ordene forstår han ikke.

King er en schäfer, familiens første. Han er syv år gammel. Han er rolig og trygg. Gjennom alle disse årene har det ikke vært mye som har gjort han spesielt opprørt. Chicko er også en schäfer. Da han kom til huset som en liten hvalp i fjor, tok King eksemplarisk hånd om oppdragelsen. De har alltid vært de beste venner og familiens frykt for at hundene skulle begynne å slåss med hverandre har virkelig vært ubegrunnet. Fra andre hundeeiere har de fått mange pessimistiske kommentarer. Men aldri et knurr fra hundene til tross for at Chicko av og til kan være svært provoserende mot King.

CHICKO KOMMER

Endelig høres den velkjente lyden av bilens hjul mot grus-gangen. Far kommer hjem fra dressurkurset. Mor titter fort ut av vinduet før hun småløper mot døra. Til King, som allerede bobler av glede sier hun: "Nå kommer far og Chicko" - som om han ikke allerede var oppmerksom på det. Far åpner døra og King løper de hjemvendte i møte. Chicko kommer springende mot King i vill glede.

Men hva skjer nå? Plutselig stopper King og blir helt stiv. Han hilser ikke på far, men er intenst koncentrert om

kompisen sin. Han reiser bust, stirrer stivt på Chicko, holder halen høyt og begynner å knurre. Chicko overser dette og springer rett på King. Med et brak kaster King seg over Chicko som om han var en angriper

Full av overraskelse og skrekk flykter Chicko over hals og hode, men han blir førfølgt, tatt igjen og lagt ned på nytt. Han kaster seg da ned på ryggen, legger halen mellom bena, stryker ørene bakover og ligger helt stille. Endelig har King roet seg ned.

Mor og far har stått som forstenet av overraskelse. Det er første gangen de ser King sint. De spør seg selv hva som skjedde. Er han syk? - var de gjort noen feil?

RANGPLASS OG REVIR

Nei, King er ikke syk. Han har oppført seg slik man ofte ser i familiær der det er mer enn én hund av samme kjønn. Det virker som om dette er en naturlig adferd som hører til flokklivet og flokkens strenge rangordning.

I ulveflokkene har alle de ranghøye dyrene stor respekt for lederen. De er svært nøyne med å vise denne sin underdanighet. Vanligvis er lederen en snill og tolerant figur, men dersom ulver med lavere rang ikke viser sin underkastelse, når dette er nødvendig, kan lederen bli som en rasende furie.

Av og til jager ikke ulvene i flokk, men hver for seg, i par eller i mindre grupper. Når de vender tilbake til samlingspunktet viser de en sterk underkastelse overfor de som er hjemme. Dette gjelder spesielt i forhold til ulver med høyere rang. Gneldrende, pipende og krypende nærmer de seg. Fra undersiden strekker de opp nesen og slikker de ranghøye i munnvikene. Alle virker glade, men man kan tydelig se en klar underdanighet hos de som kommer tilbake.

Dersom en ulv ikke viser dette når de kommer tilbake til

revirer risikerer den å bli lagt ned, ja til og med bitt. Det er vanskelig å si hvorfor de gjør dette. Vi kan bare spekulere på årsakene. Men jeg vil våge meg på en slik spekulasjon. Tiden får vise om den er riktig eller gal.

Når en eller flere ulver, eller hunder, forlater flokken - f.eks. for å gå på jakt - og området der de bor, forlater de samtidig plassen sin i flokken.

Dersom man har forlatt flokken kan man risikere at andre individer har overtatt plassen og dermed avansert på rangstigen. Disse dyrene utnytter siden styrken i det å holde seg innen reviret for å trykke ned de som kommer tilbake. Kanskje blir de betraktet som en helt ny flokk dersom de har vært borte i lang tid.

Det virker som at de som er høye i rang og blir igjen på området direkte krever underkastelse av de som kommer tilbake etter en tids fravær. Kanskje som en påminnelse om rangplassen. De fleste med lav rang virker klar over dette og viser underdanighet. Andre blir hurtig klar over det ved tilbakekomsten. Det virker som om rangordningen opprettholdes pga. omgangsformen, men dersom flokken blir splittet må den etableres eller stadfestes på nytt når de møtes igjen.

Det var dette som hendte mellom King og Chicko - og som hender for mange som har mer enn én hund av samme kjønn. For å unngå slike episoder er det lettest å ta ut hunden som var hjemme og la de møtes på et nøytralt område. I alle tilfelle er det viktig å vite at det ikke trenger å være noe galt med en hund som oppfører seg slik som King gjorde.

TENK OVER DETTE

- Dersom du har 2 hunder med samme kjønn bør du være forsiktig når de treffes igjen etter å ha vært borte fra hverandre. Ta gjerne den "hjemmeverende" hunden til et nøytralt område og la dem treffes der.

- Dersom hunden din har en "kompis" av samme kjønn kan dette også skje mellom dem. Lær dem å møtes på en fin måte. Husk å fjern alle leker - slik som pinner, baller, bein og godbiter - og ellers andre ting de kan tenkes å konkurrere om når de møtes.
- Dersom 2 tisper møtes etter å ha vært borte fra hverandre gjelder det å være spesielt oppmerksom i forbindelse med løpetider og perioder med falske svangerskap.

SIKKERHETSREGLER FOR HANDICAPKJØRING MED HUND.

Punktene 1 - 13 er sakset fra medlemsbladet til Brummarkens Sladehund Club, som driver omfattende HC-kjøring for Hallsetheimen i Klæbu.

Reglene bygger på konkrete erfaringer og ønsket om å gardere seg mot ubehagelige uhell. Jeg regner derfor med at trekkhundkomiteen kommer til å drøfte disse reglene - og legge fram et tilsvarende regelverk - som forplikter våre medlemmer.

1. Alle hundene skal holdes i bilene til alle ungene er på plass i sine respektive vogner.
2. En person passer alltid på bremsen ved innspenning av h.
3. En person foretar innspenningen.
4. Utspenning skjer i motsatt rekkefølge.
5. Ved rast bindes alle hundene på forsvarlig avstand, dog synlig, før ungene tas ut.
6. Når en kommer tilbake etter kjøring, spennes hundene ifra og settes inn i bilene - som låses. En person ved bremsen.
7. Ved lufting skal hundene alltid være koblet. Lufting foregår vekk fra parkeringsplassen.
8. Personer uten bil, setter hunden i andres biler, eller på forsvarlig avstand - hvor han/hun passer hunden.
9. En hund skal aldri gå løs i forbindelse med HC-kjøring.
10. Det skal alltid følge førstehjelpsutstyr med HC-kjøring.
11. Under kjøring skal en person passe bremsene mens en person holder 1. hund i bånd.
12. Påse at minst 2 pleiere fra Hallsetheimen følger med på kjøringene.
13. Alle har likt ansvar for at disse reglene overholdes.

**POSITIVE
fritidstiltak
fortjener
støtte...**

Vi gjør det med glede....

SELBU SPAREBANK